

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI
ÉRTESÍTŐJE

2019. szeptember 8. XII. évf. 27. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Közösségi alkalmaink a héten

Kedd:	15:00 Szent László fiúkör
	18:00 Haladó katekumenek
	19:00 Igekör
Szerda:	16:00 Szent Teréz lánykör
	18:30 Felnőtt katekézis
Csütörtök:	19:30 Kezdő katekumenek

Hirdetések

1. A vasárnapi elsőáldozó csoportok szept. 8-án, tehát ma, a szentmise után indulnak.
2. Az októberi elsőáldozásra készülők második gyónása szept. 14-én, szombaton délelőtt 9 órától lesz.
3. Jövő héten, szept. 15-én lesz templomunk búcsú ünnepe.
4. Ma lenne Szűz Mária születésének ünnepe, de ez a vasárnap miatt elmarad.

Az Imaapostolság szándéka szeptemberre

Az óceánok védelméért: Imádkozzunk, hogy a politikusok, tudósok és közigazdászok együtt munkálkodjanak a világ tengereinek és óceánjainak megmentéséért.

ÉVKÖZI 23. VASÁRNAP

Mindaz, aki közületek nem mond le mindarról, amije van, nem lehet az én tanítványom. (Lk 14, 33)

Egy ismerősöm átküldött egy képet, amin Jézus volt látható egy kisgyerekkel. A gyerkőc a kismaciját szorongatta kétségbeesetten, Jézus pedig odatérdelt mellé, és egy gyengéd de világos kézmozdulattal jelezte, hogy szeretné elkérni a macikát. A kisgyerek szeme könnyes lett, ahogy Jézus felé nyújtotta legföltettebb kincsét. Sírt, mert nem látta, hogy Jézus másik kezében a háta mögött egy másik plüss maci van, szakasztott mása az övének, csak annál háromszor nagyobb.

Sokszor bennünk is ott van a zsigeri reakció, hogy ne adjuk oda Jézusnak azt, amit kér, sőt fel is háborodjunk, hogy miért kéri el azt, ami nekünk a legdrágább (hiszen Ő Isten, nem tud magának gondoskodni másokról? Miért pont az enyémre fáj a foga?). Közben pedig könnyű figyelmen kívül hagyni azt, hogy Jézus alig várja, hogy megajándékozzon minket valami sokkal nagyobbval és szebbel, mint amiről lemondtunk. Jézust ugyanis nagylelkűségben nem lehet felülmúlni.

Teljesen fals azt hinni, hogy Jézusnak szüksége van a lemondásainkra a maga boldogságához és teljességéhez, és Ő azért várja el például az anyagi felajánlásainkat, mert neki nincs elég pénze, hogy kifizesse például a mennyország magas rezsiköltségeit. Sokkal inkább helytálló a lemondás témát abból a szempontból látni, hogy Jézus szeretné az első helyet elfoglalni a szívünkben, és ehhez minden más egy lépéssel kijebb kell kerüljön onnan. Azzal, hogy lemondást gyakorlunk, felajánlunk valamit Jézusnak, átadjuk neki életünk egy bizonyos területét. Sokszor tapasztalhatjuk ugyanakkor, hogy Jézus visszaadja azt, amit mi felajánlottunk neki. Jézus célja ugyanis nem az, hogy minket kifosszon, hanem, hogy megajándékozzon a belső szabadsággal, és hogy rávezessen arra, hogy Ő minden jó forrása. Tőle kaptuk mindazt, amink van, és Ő mindig kész megadni mindazt, amire szükségünk van. Sőt, sokkal többet is. Hiszen Ő azért jött, hogy életünk legyen, és bőségben legyen. (vö. Jn 10, 10) XVI. Benedek pápa lényegre törően foglalta össze ezeket a gondolatokat, amikor azt mondta: „Ne féljete Krisztustól, nem vesz el tőletek semmit és mindent megad nektek.” Kérjük Jézustól a kegyelmet, hogy vezessen el a teljesebb önátadásra! Életünk minél nagyobb területét adjuk át neki, annál inkább megtapasztaljuk Jézus nagylelkűségét.

Kisboldogasszony

Szeptember 8-án, Kisboldogasszony (népi elnevezése: Kisasszony) napján Egyházunk Szűz Mária születésnapját (Nativitas Beatae Mariae Virginis) ünnepli.

A jeruzsálemi hagyomány a Bethesda fürdő mellett tisztelte Mária születésének helyét. Az 5. század elején Szent Anna tiszteletére templomot

építettek itt, melynek felszentelési évfordulóján, szeptember 8-án emlékeztek meg Mária születéséről. A nyugati egyházba valószínűleg I. Sergius pápa vezette be az ünnepet a 7. század végén, majd IV. Ince pápa a 13. században nyolcadot csatolt hozzá, mely 1955-ig élt.

Az ünnep magyar elnevezése a 15. századig vezethető vissza. Kisboldogasszony ünnepe országszerte kedvelt búcsújárónap. A Stella puerpera Solis ('hajnali szép csillag') tiszteletére szokás volt szeptember 8. hajnalán a napfelkeltét a szabadban várni, csatlakozni az angyalokhoz, akik ilyenkor Mária születésén örvendeznek a mennyben. Azt tartották, hogy akinek „érdeme van rá”, meglátja a kelő napban Szűz Máriát. A népi megfigyelések szerint a fecskék Kisasszonykor indulnak útnak.

Mária Isten áldott földje, amelyből üdvösségünk virága és gyümölcse sarjadt. Ebből a szimbolikából nőtt az a 19–20. század fordulóján még élő Balaton-vidéki és göcseji szokás, hogy a vetőmagot az ünnepre virradó éjszaka, illetve kora hajnalban kitették a harmatra, hogy ne üszkösödjék meg. A nép nyelvén a két nagy Mária-ünnep (augusztus 15. és szeptember 8.) közti időszak neve a kétasszonyköze.

Kérünk, Istenünk, add meg nekünk, házad népének mennyei kegyelmed ajándékát, hogy akik számára a Boldogságos Szűz istenanyaságában felvirradt az üdvösség hajnala, azokat békével áldja meg az ő születésének ünnepe. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

(Forrás: Magyar Kurir, 2018. szeptember 8.)